

Ομιλία του Διδασκάλου μας την 15/2/1978.

Ἀδελφοί μου,

"Ἐσώμεν καλῶς ἐν ΚΥΡΙΩ πάντοτε".

Ὁ Διδάσκαλος ἐρωτᾷ ἂν ἔχωμεν ἐρωτήσεις νὰ ὑποβληθοῦν μέσον τοῦ Ἀδελφοῦ συντονιστοῦ.

Ἐρωτήσεις: Τὰ ἐκτὸς κύρια κέντρα ἀλλὰ καὶ τὰ δευτερεύοντα στὸ παχύρροπο ὕλικο σῶμα καὶ στὰ ψυχονοητικὰ σῶματα, ποῖον ρόλον διαδραματίζουν σχετικὰ μὲ τὴν ὑγείαν τους ἀλλὰ καὶ τὴν ἀποκρίσιν τοῦ θεοῦ φωτισμοῦ;

Διδάσκαλος: Τὰ ἐκτὸς κυρίως κέντρα διδότι δὲν εἶναι τὰ κέντρα μόνον ἐκτὸς. Πρέπει νὰ δοῦμεν τὸν ἀριθμὸν ἐκτὸς πρῶτα. Θὰ τὸν συναντήσωμεν εἰς τὴν Τριῖδα καὶ τὴν Τετρακτὴν. Ἡ Τετρακτὶς δηλαδὴ τὰ τέσσερα, εἶναι τὰ τέσσερα στοιχεῖα. Ἡ Τριῖς εἶναι οἱ τρεῖς Ἐκφράσεις τοῦ θεοῦ τὸ Τρίγωνον. Τέσσερα καὶ τρία ἴσον ἐκτὸς.

Ἐχομεν τοὺς κόσμους ἢ τοὺς λεγομένους Οὐρανούς, θ' ἀρχίσωμεν ἀπὸ ἐκεῖ τώρα. Ἐκτὸς Οὐρανούς, θὰ δοῦμεν πάλιν τὴν τετρακτὴν. Παχυρρὸ ὕλη, Ψυχικὴ ὕλη, Νοητικὴ ὕλη κατώτερη καὶ Ἀνώτερη Νοητικὴ ὕλη ποὺ ἐφάπτεται τοῦ Νοητοῦ κόσμου. Αὕτῃ εἶναι ἡ Τετρακτὶς μέσον τῆς ὁποίας τὰ Σύμπαντα κτίζονται καὶ δημιουργοῦνται, ἀπὸ τὴν Ἐκφράσιν τοῦ ΑΠΟΛΥΤΟΥ Εἶναι, ἡ Τριῖς ΑΠΟΛΥΤΟ Εἶναι, ΑΠΟΛΥΤΟ Εἶναι. Δογοῦκῃ Ἐκφράσις ΧΡΙΣΤΟΣ, ΑΠΟΛΥΤΟ Εἶναι Ἀγιοπνευματικὴ Ἐκφράσις ΑΓΙΟ ΠΝΕΥΜΑ.

Τώρα ὅμως, προσέξτε. Ποῦ εἶναι ὁ Νοῦς; Τὰ πάντα Νοῦς, τὰ πάντα, ὅχι τὸ ΑΠΟΛΥΤΟ Εἶναι. Ἐν ΑΠΟΛΥΤΟ Εἶναι ἔχομεν τὴν Τριῖδα σ' ἕνα Τρίγωνον, ἕνα ΑΠΟΛΥΤΟ Εἶναι, τὸ Αἰώνιο, τὸ ΑΠΟΛΥΤΟ, γιὰ τὸν κοινὸν Ἄνθρωπον ὁ ΘΕΟΣ. Ὅλοι οἱ ἄλλοι κόσμοι εἶναι ἔκφράσεις τοῦ ΑΠΟΛΥΤΟΥ Εἶναι, Νοῦς μορφοποιημένος στὰ διάφορα θὰ ἔλεγα στὰ δία πρὸς ἐκδήλωσιν τῆς Τριῖδος. Καὶ ἔχομεν τοὺς ἐκτὸς Οὐρανούς. Οἱ πρῶτοι τέσσερεις Οὐρανοί, παχυρρὸ ὕλη, ψυχικὴ ὕλη, Νοητικὴ ὕλη κατώτερη καὶ Νοητικὴ ὕλη ἀνώτερη, εἶναι κόσμοι ἔκφρασεως τῆς διόδου, ὡστόσο μέσα, σὸν κέντρον, ΑΠΟΛΥΤΗ ἐνέργεια, Σοφία, Πανσοφία, Παντοδυναμία, Παναγαθότης, εἶναι τὸ ΑΠΟΛΥΤΟ Εἶναι ὅμως σὸν ἔκφρασις εἶναι ὁ ΧΡΙΣΤΟΣ ΔΟΓΟΣ καὶ τὸ ΑΓΙΟ ΠΝΕΥΜΑ.

Τώρα θὰ μοῦ πῆτε, εἶδαμε ἐκτὸς Οὐρανούς. Μιλήσαμε γιὰ τὴν Τριῖδα, ἡ Τριῖς αὕτῃ, τὸ ΑΠΟΛΥΤΟ Εἶναι, εἶναι Οὐρανοί;

Ἀκριβῶς τώρα πρέπει νὰ τὸ διαχωρίσωμεν. Τὸ ΑΠΟΛΥΤΟ Εἶναι, Εἶναι, ὁ πανταχοῦ παρὼν καὶ τὰ πάντα πληρὴν ΘΕΟΣ, τὰ πάντα πληρὴν ΘΕΟΣ, Εἶναι, τὸ ΑΠΟΛΥΤΟ Εἶναι.

Ἐπομένως τὰ πάντα κτίζονται καὶ εἶναι μέσα ΤΟΥ. Ἐν αὐτῷ εἴμεθα, ζῶμεν καὶ ὑπάρχουμεν, ὁρθῶς.

Τώρα, τὴν Τριῖδα θὰ τὴν βρῶ μέσα εἰς τὴν Τετρακτὴν σὸν δόναμιν, τὴν Τετρακτὴν σὸν μέσον ἔκφρασεως τῆς Τριῖδος αὐτῆς. Θὰ μοῦ πῆτε, ποῖα εἶναι ἡ ἔκφρασις τοῦ ΑΠΟΛΥΤΟΥ Εἶναι;

Στατικὴ ἔκφρασις μέσα στὸ Αἰώνιο παρὼν ἑαυτοῦ ΤΟΥ, εἶναι τὰ πάντα εἰς τὸ Αἰώνιο Παρὼν. Ἐκφράσις ΤΟΥ Δυναμικὴ καὶ Δογοῦκῃ, μορφοποιημένη ἔκφρασις πλέον, εἶναι ὅλες, ἔκφράσεις ΤΟΥ ΘΕΟΥ ΔΟΓΟΥ καὶ ΑΓΙΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ μέσα στοὺς κόσμους. Ὅστε τῶν πάντων κυριαρχεῖ τὸ Τρίγωνον, οἱ τρεῖς θεῖες καταστάσεις, δὲν θὰ τὲς πῶ, ὑποστάσεις, καταστάσεις. Στατικὴ, Δυναμικὴ καὶ Δογοῦκῃ.

Ὅμως προσέξτε, ἐδῶ πρέπει νὰ χωρίσωμεν δύο καθαρὲς καταστάσεις τώρα. Τὸ τοποχρονικόν, ὅλους τοὺς κόσμους, τὰ Σύμπαντα ποὺ εἶναι μορφοποιήσεις τοῦ Νοῦ ποὺ ὡστόσο ὁ Νοῦς δὲν εἶναι οὔτε τὸ ΑΠΟΛΥΤΟ Εἶναι οὔτε ὁ ΧΡΙΣΤΟΣ ΔΟΓΟΣ, οὔτε τὸ ΑΓΙΟ ΠΝΕΥΜΑ.

Ἐπὶ τὴν Τετρακτὴν τοῦ Μακροκόσμου, παχυρρὸ ὕλην, Ψυχικὴν, Ψυχικὰ Σύμπαντα ἅπειρα τὸν ἀριθμὸν μέσα σὲ γαλαξίες, καὶ στὴν δημιουργίαν καὶ τὸν κατώτερον καὶ ἀνώτερον Νοητικὸν κόσμον, ἅπειρα καὶ αὐτὰ Σύμπαντα Νοητικὰ, Νοητικὰ, μορφοποιημένα Νοητικὰ καὶ ἄμορφα Νοητικὰ, ἐννοιῶν, ἀντανάκλασις τῶν Ἰδεῶν. Θὰ δῶ τὸν πρωτεύοντα ρόλο στὲς δύο ἔκφράσεις τὴν Δογοῦκῃ καὶ τὴν Ἀγιοπνευματικὴ καὶ ὡστόσο, "ἐκ τοῦ ΠΑΤΡΟΣ κἀν ἑνὸς" εἶπεν ὁ ΧΡΙΣΤΟΣ ΔΟΓΟΣ, καὶ εἶπαμεν αὐτὸς εἶναι ὁ πανταχοῦ παρὼν καὶ τὰ

πάντα πληρών. Όμως το ΑΠΟΛΥΤΟΝ ΕΙΝΑΙ, παρ'όλην τήν Αὐτάρκειάν του ἔχει καί τήν θέλαν του Εὐαρέσκειαν, αὐτό ποῦ μέσα στοῦ Αἰώνιο Παρόν εἶναι εἰς τόν Θεόν καί Ἀπολύτον του Διαλογισμόν.

Τώρα, προσέξτε στόν Διαλογισμόν. Ὡστε ἐμάθετε τόν διαλογισμόν σάν Κίνησιν, ἐξελίξιν καταστάσεων πραγμάτων γεγονότων. Τί εἶναι ὅμως ὁ Διαλογισμός ὁ δένυας διαλογισμός ἐπὶ ὧν τῶν σημείων ταυτοχρόνως χωρὶς νά ὑπάρχη ἀνάγκη ἐξελίξεως γεγονότων ἢ πραγμάτων, ὁπλοῦς τήν συμπλήρωσιν τοῦ κύκλου.

Τώρα, μέσα σ'όλα τὰ Σύμπαντα, εἶναι τὸ ΑΠΟΛΥΤΟΝ ΕΙΝΑΙ, εἶναι ἔκφρασις Δογοῦκῃ καί Ἀγιοπνευματικῇ ἔκφρασις, τὸ τρίγωνον. Μέσα εἰς τήν Τετρακτὴν μέσα στοῦ Τετράγωνον καί ἀνεξάρτητα τώρα ἀπὸ τὸ Τετράγωνον, σάν ἔκφρασις ὅμως εἶναι μέσα στοῦ Τετράγωνον.

Ἐδῶ ἀκριβῶς, ἔχουν συγχύσει τὰ πράγματα οἱ διάφοροι Μύσται στόν Μεσαίωνα καί ἀκόμα καὶ παλῶ. Ὁρίσταν τὸ ΑΠΟΛΥΤΟΝ ΕΙΝΑΙ στές τρεῖς του ἔκφρασις σάν καί, πολὺ πολὺ, συγγενικό μὲ τόν Νοῦ, τήν Τετρακτὴν καί τὸ ἔνδυμα τοῦ ΑΠΟΛΥΤΟΥ ΕΙΝΑΙ εἰς τήν Τριαδικότητά του.

Ὅστε τώρα θά χωρίσωμεν τὸ Ἀπόλυτο σέ τρεῖς Καταστάσεις. τὸ ΑΠΟΛΥΤΟ ΕΙΝΑΙ στοῦ Αἰώνιο Παρόν, Αὐτάρκεια Στατικότητα ἢ ὁποῖα ὥσπερ περιχέεται τὰ πάντα μέσα στοῦ Αἰώνιου Παρόν. Μέσα σ'αὐτὴ τήν Στατικότητα, τήν θέλαν Αὐτάρκεια ἐκφράζει τὸ ΑΠΟΛΥΤΟΝ ΕΙΝΑΙ τήν θέλαν Εὐαρέσκειαν Δογοῦκῃ καί Ἀγιοπνευματικῇ, Δογοῦκῃ τώρα, πῶς γὰρ νά δημιουργηθῇ ἔκφρασις τῆς Δογοῦκῃς Αὐτάρκειας ἀνάγκη ἔχει τὸ ΑΠΟΛΥΤΟ ΕΙΝΑΙ τόν Νοῦ, τὸ ἴδιο καί τὸ ΑΓΙΟ ΠΝΕΥΜΑ. Τώρα ὅμως εἴμεθα στήν Ἀρχή. Ἀρχή ὑπὸ τὰς δύο ἐννοίας, τοῦ Ἀρχῶ καί Ἀρχίζω.

τὸ ΑΠΟΛΥΤΟ ΕΙΝΑΙ εἶναι Ἀναρχος, ἢ ἔκφρασις παρ'όλον ποῦ εἶναι Ἀρχή, ἐξουσία, ἀρχίζει καί ἔκφρασις τώρα. Ἀλλὰ γὰρ νά γίνῃ ἔκφρασις τοποχρονική, πολλὰς οἱ ἐννοίες θῆς τοποχρονικῆς ἔκφρασις, θά πρὶν νά ἐνδοθῇ τόσον ἡ Δογοῦκῃ τοῦ ΑΠΟΛΥΤΟΥ ΕΙΝΑΙ κατὰστασις ὅσον καί ἡ Ἀγιοπνευματικῇ, τόν Νοῦ, ὑπερουσία, καί τότε ἀρχίζει ἡ ἔκφρασις Μακροκοσμικῆς Δύναμις, Μορφῇ, ὑπόστασις, Μακροκοσμικῶς εἶπα. Δύναμις Βοήθειας Κινήσις ἀνευ τινὸς κινουμένου καί μὲ τόν Νοῦ σάν μέσον Κινήσεως καί μέσον τοῦ ὁποῦ τὰ πάντα θά κτισθοῦν καί θά ποῦ δώσουν πάλι τήν ἀπὸ μέρους μέρους κίνησιν τῶν ἐκχωριστῶν ὑπάρξεων, ζωντανῶν ἢ μὴ. Ἐδῶ ἔχω τήν συνεργασίαν τήν Δογοῦκῃ καί τήν Ἀγιοπνευματικῇ, ἀκόμα δὲν ἔχουν χωρισθῇ οἱ δύο. Εἴμεθα εἰς τοὺς ὕπερ Νοητοὺς κόσμους, ἐκεῖ ποῦ εἶναι τὸ Ἀνεσπερο ὥς μέσον ἔκφρασις τῆς θέας Εὐαρέσκειας.

Ἀρχίζει τὸ ΑΠΟΛΥΤΟΝ ΕΙΝΑΙ, ἀπὸ τὸ σημεῖον αὐτὸ νά ἐκφράζῃ μέρος τοῦ ΕΛΥΤΟΥ του σάν τήν ὕπερουσίαν Νοῦ. Εἴμεθα ἀκόμα εἰς τοὺς ὕπερ Νοητοὺς κόσμους καί εἰς τοὺς κόσμους πέραν τῶν Ἰδεῶν, μέσα στοῦ Αἰώνιο παρόν στήν Στατικότητα, ὥσπερ, ἐκεῖ ποῦ τὸ ΑΠΟΛΥΤΟΝ ΕΙΝΑΙ, Αὐτάρκεια ἐγκυμονεῖ τήν ἰδίαν Εὐαρέσκειαν.

Εὐρισκόμεθα εἰς τήν Ἀπόλυτην Αὐτοεπιγνωσιακὴν Κατάστασιν. τὸ ΑΠΟΛΥΤΟΝ ΕΙΝΑΙ, τώρα καί πάντοτε ἦτο αὐτό. Ἀλλὰ ἀπὸ τὸ σημεῖον αὐτὸ αἰσθάνεται τόν ΕΛΥΤΟΝ του σάν ΕΛΥΤΟ του. Ποῖα εἶναι αὐτὴ ἡ Ἀπόλυτος Αὐτοεπιγνωσιακὴ Κατάστασις δὲν εἶναι δυνατόν νά γίνῃ ἀντιληπτὴ ὑπὸ ἀνθρώπου ποῦ ζεῖ μέσα εἰς τήν παχυλὴν ὕλην.

Ἀρχίζει ἡ θέα Εὐαρέσκεια τώρα, Δογοῦκῃ ἔκφρασις καί Ἀγιοπνευματικῇ ἔκφρασις γὰρ νά συμπληρωθῇ τὸ τρίγωνον ἐνδοδυμένον ὅμως τώρα ὥσπερ τὸ ὑπὲρ ὅλα, τόν Νοῦ τῶν ἀνωτάτων θά ἔλαγα Νοητῶν κόσμων καί Κατάστασιν. Ποῦ; Τοποχρονικῶς ποῦ; Πῶς θά ἀντιληφθῶμεν τώρα τόν χώρο καί τόν χρόνον μέσα στές καταστάσεις; Αὐτὸ εἶναι δόξαστο.

Ὅσπερ, μέσα στοῦ ΑΠΟΛΥΤΟ ΕΙΝΑΙ ὑπὸ τήν ἐννοίαν τώρα τοῦ ἑαυτοῦ ποῦ Χώρου ἀρχίζει ἡ ἔκφρασις ἡ ΔΟΓΟῦΚῃ καί Ἀγιοπνευματικῇ καί πλέον ἀρχίζει τὸ αἰώνιο παρόν στήν ἔκφρασιν νά ὁρίσῃ τὰς ἐννοίας τοῦ παρελθόντος, παρόντος καί μέλλοντος.

Βρισκόμαστε τώρα, στήν Κίνησιν μέσα στήν ὑπόστασιν. Εἶναι δύσκολον νά ἀντιληφθῇ αὐτὰ ἐν δὲν ἐμβαθύνετε μέσον διαρκοὺς διαλογισμοῦ. Βρισκόμαστε τώρα Μακροκοσμικῶς μέσα στές θεῖες καταστάσεις τοῦ ΑΠΟΛΥΤΟΥ ΕΙΝΑΙ, τήν Δογοῦκῃ καί τήν Ἀγιοπνευματικῇ. Χαμηλότεροι κραδασμοὶ τοῦ Νοῦ ὅπως εἶπαμεν σὲ προηγούμενα μαθήματά μας, μὲς δίδουν τήν Τετρακτὴν. Ἐν ἔκφρασις αὐτῆς τῆς Τετρακτῆς τὸ ΑΠΟΛΥΤΟΝ ΕΙΝΑΙ, Δογοῦκῶς

καὶ Ἀγιοπνευματικῶς μᾶς δίδει τὸ θεῖον ὄνομα, σύμφωνα με τὴν Ἑβραϊκὴν καὶ Λατινικὴν καὶ ἄλλες θὰ ἔλεγα Καπαλλᾶχ, τὸ Γεαχβέ, ΓΕΧΩΒΑΣ, τὸ ὄνομα τοῦ ΘΕΟΥ μου δίδει τὸ ἕνα ψηφίον ὀγδὸς φορές.

Ὅστε, ἔχω τὴν Τριάδα καὶ ἐπανόληψιν τοῦ ἐνός μέσα στὴν Τετρακτὴν. Αὕτη εἶναι ἡ συγγένεια τῆς Τριάδος με τὴν Τετρακτὴν, τοὺς κόσμους τῶν διαφόρων στοιχείων, Εἰσερχόμεθα τώρα σὲ μεγάλα μυστήρια τῆς Δημιουργίας. Ἀσφαλῶς χρειάζεται πολὺς διαλογισμός, καὶ ἔχομεν τὸν Ἱερὸν ἀριθμὸν ἑπτὰ, ὡστόσο τὸ ἑπτὰ βασίζεται στὸ τρία καὶ στὸ τέσσαρα Μακροκοσμικῶς. Ἀσφαλῶς μετὰ τὴν ἔκφρασιν τοῦ ΑΠΟΛΥΤΟΥ Εἶναι, Δογμικὴ καὶ Ἀγιοπνευματικὴν ἔχω τὰς ἐνδοιμικές Καταστάσεις, τὰ λεγόμενα διπλὰ ἀδερικὰ τῶν διαφόρων κόσμων καὶ συμπληρώνω τὸν ἀριθμὸν δέκα καὶ ὀδῶδεκα καὶ αὐτοὶ Ἱεροὶ ἀριθμοί.

Ὅστε ὁ κλέον Ἱερὸς ἀριθμὸς εἶναι τὸ ἕνα τὸ ὁποῖον περιλαμβάνει ὅλα τὰ ΑΠΟΛΥΤΑ Εἶναι εἰς τὴν θεῖαν τοῦ Αὐτοεπινωσιακὴν Στατικότητα. Ἀμέσως ἔχω τὸ τρία. Τὰ δύο εἶναι κατὰ, μετὰ, καὶ ἔξω, καὶ ἔξω ἔχουμεν πολὺ ἀργότερα καὶ ἀμέσως ἔχω τὴν Τριαδικότητα τοῦ ΑΠΟΛΥΤΟΥ Εἶναι, τὸν ἀριθμὸν τρία ὁ ὁποῖος εἶναι Ἱερὸς. Τὸ τρία ἀνεξάρτητα μου δίδει τὴν τετρακτὴν καὶ ἀμέσως ἔχω τὸν ἀριθμὸν ἑπτὰ. Θὰ μοῦ πῆτε γιατί δὲν προσθέτω τὸ ἕνα εἰς τὸ τρία γιὰ νὰ ᾤμαι τέσσαρα, γιατί δὲν προσθέτω εἰς τὸ Γεαχβέ, ἀκριβῶς τὸ ψηφίον τὸ ὁποῖον ἐπαναλαμβάνεται. Θὰ τὸ ἐξηγήσωμεν ἀργότερα. Ἡ Τετρακτὴ ἀνεξάρτητη ἀπὸ τὸ τρίγωνον μου δίδει τὴν Ἐκφράσιν τοῦ ΑΠΟΛΥΤΟΥ Εἶναι, τοὺς κόσμους, τὴν Ἐκφράσιν Δογμικὴν καὶ Ἀγιοπνευματικὴν. Ἐπομένως αὐτὴν τὴν στιγμήν θὰ μπορούμεν νὰ βάλωμεν τὸ Τρίγωνον μέσα εἰς τὸ Τετράγωνον ἢ ὑπεράνω τοῦ Τετραγώνου καὶ νὰ ἐφάπτεται.

Εἶναι ἱερὰ σύμβολα γιὰ τὰ ὅποια θὰ μιλήσωμεν ἀργότερα, πολὺ ἀργότερα. Γιὰ τὴν συμπλήρωσιν καὶ θὰ ὀψω τὸν ἀριθμὸν ἐννεά, δέκα καὶ ὀδῶδεκα καὶ πάλιν θὰ μιλήσωμεν καὶ εἶναι καθαρῶς ἔργον Ἀρχαγγελικὸν μέσα εἰς τοὺς κατώτερους κόσμους τῆς Δημιουργίας.

Μακροκοσμικῶς τώρα. Μακροκοσμικῶς ἔχω τὴν Τριάδα ἑαυτὸν σας θεῖα Μονάδα ἑαυτὸν σας, Ψυχὴ Αὐτοεπινωσιν, Ζωή - Ἀγάπη, Ζωή - Ἀγάπη. Ἀνεξάρτητα ἀπὸ τὰς ἐκφράσεις τῆς Ζωῆς - Ἀγάπης. Μεταξὺ τῆς Ζωῆς καὶ Ἀγάπης βρισκω μίαν νῆαν καταστάσιν καὶ δὲν εἶναι μόνον καταστάσις αὕτη, ἀλλὰ, ἔκφρασις καὶ ὅροις τῆς Τριαδικότητος σας καὶ ὀνομάζεται Ἀλήθεια. Ἀλήθεια τώρα, εἶναι κατὰ δόμιστον. Ἀλήθεια σὺν ἔρευνα, γνώσις εἶναι κατὰ ἄλλο τώρα. Ἡ ἀκτινοβολία τῆς Ἀπολύτου Ἀληθείας τῆς Ζωῆς καὶ τῆς Ἐκφράσεως. "Ἐγὼ εἶμι ἡ Ὁδὸς" ἔκφρασις ἢ Ἀλήθεια καὶ ἡ Ζωή Τριαδικότης σὲ ἔκφρασιν, βρισκομεν τὴν φύσιν τοῦ ἑαυτοῦ μας καὶ εἶναι Ζωή - Ἀγάπη.

Εὐρισκόμεθα ἀκόμα εἰς τοὺς ὕπερ Νοητοὺς κόσμους ἐνδοδυμένοι τὴν ἀντίληψιν τώρα καὶ τὴν μέσον συντονισμό καὶ ἐνοσιασθῆναι, γνώσιν τῆς Ἀληθείας, Ζωῆς. Αὕτη εἶναι μίαν θεῖαν Αὐτοεπινωσιακὴν Κατάστασις πέραν τοῦ κόσμου τῶν φαινομένων μέσα εἰς τοῦ ἑαυτοῦ σας τὴν θεῖαν Αὐτόρκειαν.

Τώρα ὅμως ἐγκυμονεῖ ὁ ἑαυτὸς σας ὁ Τριαδικὸς τὴν Εὐαρέσκειαν, δηλαδή, τὴν ἔκφρασιν, πρέπει νὰ ἐνδοθῇ τὸν Νοῦ σὺν Νοητικὴν Ὑπερουσίαν, Οὐσίαν, τὴν Ψυχικὴν Οὐσίαν, ὕλην, καὶ τὴν παχυλὴν ὕλην, νὰ συμπληρώσετε τὴν τετρακτὴν. "Ὅπως πᾶν ἔτσι καὶ κατὰ".

Τώρα εἶστε, ἄνθρωποι, μέσα σ' ἕνα παχυλὸ ὄμμα μετὰ τὴν διπλὴ ἀντίστοιχα σ' ἕνα ψυχικὸ σῶμα μέσα καὶ ἀνεξάρτητα ἀπὸ τὸ παχυλὸ ὕλικὸ σῶμα, ἕνα κατώτερο Νοητικὸ σῶμα μέσα εἰς τὸ παχυλὸ ὕλικὸ σῶμα καὶ Ἀνώτερο Νοητικὸ σῶμα καὶ ἐντός αὐτοῦ τὸ Ἀνώτερο Νοητικὸ σῶμα, συμπληρώνεται τὴν Ἀνθρωπίνην Τετρακτὴν καὶ εἶναι τὰ σῶματά σας, ὁ χωματῆνος ὁ γήινος ἑαυτὸς σας, ὡστόσο δὲν εἶστε ἐστέ, διότι ἐστέ εἶστε ἡ Τριαδικότης σ' ἕνα, ὁ ἐσώτερος ἑαυτὸς, ὁ Ἀπόλυτος ἑαυτὸς, ὁ ἑαυτὸς ψυχὴ Αὐτοεπινωσιν καὶ ὁ ἑαυτὸς. Μόνιμη Ψυχὴ Αὐτοεπινωσιν καὶ εἶχαμεν μιλήσει προηγουμένως, νὰ ἡ Τριαδικότης σας.

Αὕτη τὴν Κατάστασιν τῶν ἑπτὰ σημείων θὰ τὴν βροῦμεν καὶ μέσα στὸ παχυλὸν ὕλικὸν σῶμα καὶ μέσα ψυχικὸν σῶμα καὶ μέσα Νοητικὸν σῶμα, κατώτερον καὶ ἀνώτερον, δὲν θὰ τὴν βροῦμεν ὅμως εἰς τοὺς Νοητοὺς κόσμους, διότι ἐκεῖ εἰσερχόμεθα εἰς τὴν Τριαδικότητα μας, ἐν ἔκφρασι, ἐν ὑπόστασι, προσέξετε αὐτὴν τὴν λεπτομέρειαν.

Τώρα, είχαμεν συμπληρώσει εις τόν Μακρόκοσμον πέραν τοῦ ἐκτὸς τῶν ἀριθμῶν ἐννέα καὶ εἶναι τρεῖς τρίγωνα, τὸν ἀριθμὸν δέκα καὶ δώδεκα καὶ μετὰ ὅλους τοὺς ἄλλους ἀριθμοὺς, θὰ τοὺς βρούμεν μέσα στὸ παχυλὸν ὕλικόν σῶμα. Νὰ κάρωμεν τὸ διπλοῦν αἰθερικὸ τοῦ ὕλικου σώματος, δὲν θὰ δοῦμεν τὸ κτίωμα, θὰ δοῦμεν τὴν ἐνέργειαν ποὺ κτίζει, ποὺ συντηρεῖ, ποὺ δημιουργεῖ μέσα στὸ ὕλικόν σῶμα. Τὸ ἔνα, δὲν εἶναι τοποθετημένον ἐντός τοῦ ὕλικου σώματος εἶναι ἕνα σημεῖον ὑπεράνω τῆς κεφαλῆς.

Εἶχαμεν μιλήσει κάποτε πολὺ λίγο, θὰ μιλήσωμεν πῶς πολλὰ ἀργότερα. Τὸν ἀριθμὸν Τρεῖς, ἔκφρασιν τῆς Τριαδικότητος μας, τὸν ἔχομεν τοποθετήσει μέσα στὸ διπλοῦν αἰθερικὸν σῶμα εἰς τὴν κεντρικὴν στήλην, κεφαλὴν, καρδίαν καὶ Ἡλιακὸ πλέγμα, θυμηστέ φυσικὰ τὰ γυμνάσματά σας σ' αὐτὰ τὰ τρεῖς σημεῖα. Ἡ Τριαδικότης μας σὰν ὑπόστασις, σὰν ἔκφρασις τώρα, θὰ συμπληρώσω τὸν ἀριθμὸν ἐκτὸς. Αὐτὸ σημεῖον ὑπεράνω τῶν ὤμων καὶ δύο σημεῖα στὸ κάτω μέρος τῶν πλευρῶν γιὰ νὰ δῶ τώρα τί μοῦ δίδουν πάνω στὸ παχυλὸν ὕλικόν σῶμα σὰν ἐνέργεια, Ζωή, ἔκφρασις. Ὑπεράνω τῶν ὤμων καὶ ἐπὶ τῶν ὤμων, εἴμεθα στὴν τετρακτὴν τώρα, ἔχω αὐτὴν ἐνέργειαν σὲ διπλὴν ἔκφρασιν ὅχι ἀντι-ἐνέργεια ἀλλὰ ἐνέργεια.

Πῶς γίνεται ἡ κίνησις ἐργασία σὲ σὰς; Δὲν εἶναι μέσον τῶν χειρῶν; Ἡ ἐνέργεια δὲν διέρχεται διὰ τῶν ὤμων;

Μετά, πάνω στὸ παχυλὸν ὕλικόν σῶμα ἔχω τώρα ἄλλα δύο κέντρα, ἐκεῖ ποὺ εἶναι τὸ κέντρον τοῦ σκληροῦ καὶ ἐκεῖ ποὺ εἶναι τὸ ἥπαρ, ἐκεῖ εἶναι τώρα ἡ ἔδρα τῆς Ζωῆς. Ἔχετε σκεφθῇ τί μορεῖ νὰ εἶναι τὸ ἥπαρ καὶ ὁ σπλήν; Τί λέγει ἡ Ἱατρικὴ Ἐπιστήμη; Ἐνέργεια, Ζωή, τὸ αἷμα, τὸ παχυλὸν αἷμα τὸ κόκκινο αἷμα τὸ θερμὸν αἷμα καὶ συμπληρῶν τὸ τετράγωνον τώρα. Ὁμοί, σπλήν, ἥπαρ, καὶ μοῦ δίδει τὸ τετράγωνον. Τώρα μέσα στὸ τετράγωνον γιὰ τὴν ἔκφρασιν τῆς Ζωῆς θὰ δημιουργήσω καὶ ἄλλα κέντρα. Ἔχομεν συμπληρώσει τὰ ἐκτὸς, τὴν Τριαδικότητα καὶ τὴν Τετρακτὴν. Ἄν ἀπὸ τοὺς ὤμους μέχρι τῶν γεννητικῶν ὀργάνων ἄλλο κέντρο καὶ πίσω τὸ Κουνταλίνι διπλὴ ὑπόστασις, ἀπὸ τοὺς δύο ὤμους κατέλθω μέχρι τῶν γεννητικῶν ὀργάνων, ἔχω τὸ τρίγωνον πρὸς τὰ κάτω, δηλαδή, τὴν δημιουργίαν μέσα στὴν παχυλὴν ὕλην καὶ αἰθερικὴν ὕλην. Τώρα ἕνα κέντρον ὑπεράνω τῆς κεφαλῆς, ἕνα κέντρον στὴν καρδίαν, ἕνα κέντρον στὸ Ἡλιακὸν πλέγμα μοῦ δίδει τὴν Αὐτοεπιγνωσιακὴν μου ὑπόστασιν μέσα στὸ παχυλὸν ὕλικόν σῶμα, εἰς τὸν Ψυχικόν κόσμον τὸ κέντρον τῆς Καρδίας καὶ τὴν Αὐτοεπιγνωσιακὴν θὰ ἔλεγα γινῶσκιν τοῦ ἑαυτοῦ μου Ψυχῆς ἢ μονίμου Προσωπικότητος Αὐτοεπιγνώσεως.

Τώρα, ἀπὸ τὸ κεφάλι, στοὺς δύο ὤμους, συμπληρῶν τὸ τρίγωνον πρὸς τὰ ἄνω, ἀπὸ τοὺς ὤμους μέχρι τοῦ Ἡλιακοῦ πλέγματος συμπληρῶν τὸ Τρίγωνον πρὸς τὰ κάτω μὲ κέντρον τὴν καρδίαν. Τώρα ἔχω σημειώσει ἕνα τετράγωνον ἢ μᾶλλον τετράπλευρον ποὺ δὲν εἶναι ἀπολύτως τετράπλευρον. Αὕτῃ εἶναι ἡ πτώσις τοῦ ἀνθρώπου μέσα εἰς τὴν παχυλὴν ὕλην καὶ σκοπὸς εἶναι νὰ συμπληρωθῇ ἡ ἰσορροπία. Πῶς; θὰ τὸ μιλήσωμεν πολὺ ἀργότερα.

Ὁ σπλήν καὶ τὸ ἥπαρ μὲ τὰ γεννητικὰ ὄργανα μοῦ δίδουν τὸ μικρότερον τρίγωνον, τὸ μεγαλύτερον τρίγωνον πρὸς τὰ κάτω εἶναι οἱ ὤμοι μὲ τὰ γεννητικὰ ὄργανα. Αὐτὰ τὰ σύμβολα κάποτε. Τώρα σὰν μελέτη. Ἀργότερα θὰ ἀρχίσωμεν τὴν ἐργασίαν ἐπὶ τῶν διαφόρων αὐτῶν κέντρων καὶ τῶν διόδων, ἀπὸ τὸ ἕνα κέντρον πρὸς τὸ ἄλλο καὶ θὰ ὀφτε δεῖ, θὰ γίνετε κύριοι τῆς ἐνεργείας, δυνάμεις καὶ θὰ ἀποκτήσετε τέας λεγόμενες ψυχονοητικές δυνάμεις, κύριοι ὅμως πλεον τῶν δυνάμεων αὐτῶν. Ἡ ἀφύπνησις ἐνὸς μόνου κέντρου ἢ δύο ἢ τριῶν χωρὶς νὰ εἶναι συμπληρωμένη συστηματικὴ ἐργασία θὰ δώσῃ μερικὰς ψυχονοητικὰς δυνάμεις οἱ ὁποῖες ὥστόσο δὲν θὰ εἶναι ἀπόλυτα κάτω ἀπὸ τὴν κυριαρχίαν τοῦ ἐρευνητοῦ τῆς ἀληθείας. Μπορεῖ νὰ μᾶς δώσουν προσωρινὰ μίαν ἐνδράσιν νὰ δοῦμεν κάτι, ἕνα τοπίο, ἕνα μέρος γιὰ μίαν στιγμὴ, νὰ δοῦμεν ἕνα ἄλλο κἀλιν γιὰ μίαν στιγμὴ καὶ νὰ χαθῇ καὶ ἀργότερα κάτι ἄλλο, δηλαδή, ἡ ἐνδράσις δὲν θὰ εἶναι ἐκσυρία, ἀλλὰ τυχαία. Θὰ μοῦ πῆτε καὶ αὐτὸ εἶναι καλὸ, θαυμάσιο, καὶ ὅταν ἔχω γαλήνη, ψυχικὴ γαλήνη ἀσφαλῶς θὰ δῶ κάτι τὸ εὐχάριστο καὶ ὅχι τὸ δυσάρεστο. Εὐπνῆμα μερικῶν ἀπὸ τὰ κέντρα χωρὶς νὰ εἶναι συστηματικὴ ἐργασία ἀνύλογη μὲ τὸ εὐπνῆμα τοῦ ἐνὸς κέντρου καὶ τοῦ ἄλλου καὶ τοῦ ἄλλου κι' ὅταν ἀκόμα δὲν ἔχομεν ἰσορροπήσῃ τὴν κατωτέρα φύσιν τοῦ Ψυχικοῦ μας σώματος θὰ μᾶς ὀδηγήσῃ σὲ κυλάσεις δημιουργήματα τοῦ ἰδίου κατωτέρου ἑαυτοῦ μας κι' αὐτὸ θὰ εἶναι τραγικὸ, καὶ κἀλιν ἀκούσια ἐνδράσις ποὺ θὰ μᾶς δώσῃ

ἐφιδάτεες καὶ ὁ ἕνας θὰ διαδέχεται τὸν ἄλλον καὶ ἂν αὐτὸ συνεχισθῇ μπορεῖ ὁ ἄνθρωπος νὰ καταστῇ παρὰφρων. Πολλές μορφές νευρασθενείας καὶ σχιζοφρενείας ὀφείλονται εἰς τὸ πρόωρον ἐξυπνισμὸν ὠρισμένων ψυχονοητικῶν κέντρων ποῦ εὐρίσκονται εἰς τὸ διπλοῦν αἰθερικόν τοῦ παχυλοῦ ὕλικου σώματος.

Ὅστε, τὸ ὅτι χρειάζεται ὁ ἐρευνητὴς τῆς ἀληθείας, εἶναι ἰσορροπικὴς πλήρης τοῦ Νοητικοῦ - Ψυχικοῦ καὶ ὕλικου σώματος μέσον τῶν διπλῶν αἰθερικῶν τῶν. Πῶς; Μὲ τὸ νὰ καταστῇ μέσον τῆς ἐνδοσκοπήσεως ὁ ἐρευνητὴς τῆς ἀληθείας - καὶ μήπως δὲν εἶναι αὐτὸ τὸ σύστημα ποῦ ἀκολουθοῦμεν ἡμεῖς - τῆς ἰσορροπήσεως τῆς σκέψεως καὶ τοῦ συναισθήματος. Τὸ διπλοῦν αἰθερικόν τοῦ παχυλοῦ ὕλικου σώματος μὲ τὰ ψυχονοητικὰ γυμνάσματα ποῦ κἀμνομεν εἶναι ὀλιγώτερα θὰ ἔλεγα σοβαρῶς ὑψίστης σοβαρότητος εἶναι ἀκριβῶς ἡ ἰσορροπικὴς τοῦ Νοητικοῦ καὶ τοῦ Ψυχικοῦ παράγοντος μέσον τῆς ἐνδοσκοπήσεως. Καὶ ὅταν πλέον γίνωμεν κύριοι θὰ ἀρχίσωμεν νὰ ἐργασθοῦμεν πάνω στὰ διπλὰ αἰθερικά εἰς τὴν ἀφύπνισιν τῶν διαφόρων ψυχονοητικῶν κέντρων. Πρῶτον τῶν τριῶν γιὰ νὰ εἰσέλθωμεν εἰς τὰς ἱκανότητες τὰς αὐτοεπιγνώσιακές καὶ μετὰ τῶν δύο ἄλλων στηλῶν διὰ νὰ γίνωμεν κύριοι ἐνεργείας δυνάμεως καὶ ἐκφράσεως τοῦ ἑαυτοῦ μας Λογοῦ καὶ Ἀγιοπνευματικῆς.

Ὅμως, πρὶν ἀπὸ ὅλα ἰσορροπικὴς, ἁρμονία, γαλήνη.

Διὰ τὰ ἄλλα κέντρα, γεννητικὰ ὄργανα, ἔδρα τοῦ ἱεροῦ πυρὸς, δὲν θὰ πρέπη ἡμεῖς νὰ ἀσχοληθοῦμεν οἱ ἐρευνηταὶ τῆς ἀληθείας, μετὰ γιὰ διάφορα κέντρα ποῦ εἶναι καθαρῶς γιὰ τὸ παχυλὸ ὕλικὸ σῶμα δηλαδὴ, κέντρα ποῦ ὑπάρχουν εἰς τὰ πέλατα τῶν κοδῶν, εἰς τὰ γόνατα, σὲ διάφορα ἄλλα μέρη τοῦ σώματος μας θὰ ἀσχοληθοῦμεν φυσικὰ καὶ αὐτὰ θὰ μᾶς χρησιμεύσουν γιὰ νὰ ἔχωμεν καλύτερη ὑγεία μέσα στὸ παχυλὸν μας ὕλικὸ σῶμα.

Σύνδεσις τῶν ψυχονοητικῶν κέντρων ποῦ ἀσφαλῶς εἶναι ἔργον τοῦ κύκλου τῶν ἔνδον εἶναι νὰ συμπληρώσωμεν τὸν πεντάκτινον ἄστέρα, διερχόμενον διὰ τῶν διόδων, καὶ αὐτὸς εἶναι ὁ ἀσφαλὴς τρόπος, μετὰ, ἐκσωματώσεως καὶ ἀποκτήσεως τῆς ἐμπιστοσύνης εἰς τὰς δυνάμεις μας καὶ τὰς ἱκανότητάς μας. Ἀργότερα εἶναι καὶ συμπληρώσις τοῦ ἑξάκτινου ἄστερος ποῦ εἶναι καὶ τὸ σύμβολον τῶν ἑρευνητῶν τῆς ἀληθείας, πάλιν διερχόμενοι διὰ τῶν διόδων καὶ εἰσερχόμενοι στὰ διάφορα σημεῖα κέντρα.

Νομίζω ὅτι ἔχω μιλήσει πολλὰ, οὕς ἔδωσα τὸ κλειδὸν διαλογισμοῦ ὅπως αὐτὸς δὲν εἶναι ὁ κύκλος τῶν ἔνδον καὶ δὲν θὰ μπορῶ νὰ μιλήσω περισσότερα. Ἕνας ἢ δύο τοῦ κύκλου τῶν ἔνδον ἔχουν ἐνσυνείδητα διέλθῃ διὰ τῶν διόδων καὶ συμπληρῶσι τὸν πεντάκτινον καὶ ἑξάκτινον ἄστέρα. Εὐχόμαι σύντομα καὶ σεῖς νὰ ἐνδουθῆτε τὴν λεγομένην Ἀρχαγγελικὴν σας στυλὴν καὶ νὰ συμπληρώσετε τὴν ἐργασίαν αὐτὴν κίνησιν μεταξὺ τῶν διόδων καὶ ἀναζωογόνησιν τῶν ψυχονοητικῶν σας κέντρων, δηλαδὴ, νὰ ἀνάψετε κατ' ἀρχὴν τὰς ἐπὶ λυχνίες, ἀφοῦ σιγήσετε ὅπως προηγουμένως τὸν θόρυβον τῶν υτοεισιακῶν μέσα στὰς ἐπὶ λεγόμενες ἐκκλησίες ἐντὸς τοῦ διπλοῦ αἰθερικοῦ τοῦ παχυλοῦ ὕλικου σώματος. Ἀργότερα θὰ ἀσχοληθῆτε μὲ τοὺς ἐπὶ ἀστέρας καὶ θὰ ἀρχίσωμεν τὴν ἐργασίαν μας πάνω σὲ ἄλλα κέντρα. Σ' αὐτὸ θὰ μᾶς βοηθήσῃ ἀρκετὰ καὶ ἡ Ἀποκάλυψις.

Ἔστωμεν καλῶς ἐν ΚΥΡΙΩ πάντοτε, εἰς τὸ ἔργον τοῦ ΚΥΡΙΟΥ.

ΓΥΜΝΑΣΙΑ.

Ἔργασία ἐπὶ τῶν τριῶν αὐτοεπιγνώσιακῶν κέντρων. Ἀρχίζομεν ἀπὸ τὸ κατὰ κέντρον μέσα εἰς τὸ ἥλιακὸν πλέγμα. Διόθησιακὸν αἰθερά, θὰ αἰσθάνεσθε ἐνσυνείδητα μέσα στὴν κοιλιακὴν χώραν, ἑποτυπωτικὸν αἰθερά, θὰ βλέπετε καθαρὰ μέσα στὴν κοιλιακὴν χώραν ἕναν ἥλιο τώρα ἀπὸ λευκογάλαζο φῶς, ἔντονον, δυνατὸ, ὅπως τὸ γαλάζιο φῶς ποῦ δίδει στὴν ὀξυγονοκόλλησιν. Τώρα δὲν εἶναι τὸ γύμνασμα τὸ συνηθισμένον μὲς λευκογάλαζης σφαίρας, ποῦ τὴν χωρίζομεν σὲ δύο ἡμισφαίρια.

Τώρα θέλω ἔντονον φῶς ἀκτινοβολίας, σὺν νὰ ὑπάρχῃ ἕνα κέντρον μέσα εἰς τὸ ἥλιακὸν πλέγμα, στὸ κέντρον τῆς κοιλιάς σας, ποῦ δίδει ἀκριβῶς ὅτι θὰ βλέπετε σὲ μὴν ὀξυγονοκόλλησιν, ἡλεκτροκόλλησιν. Θὰ βλέπετε αὐτὸ τὸ δυνατόν φῶς νὰ ἐκπέμπεται, δίδει ἐκεῖ ποῦ εἶναι ἡ κοιλιακὴ χώρα μία σφαῖρα, ὥστε οὐδὲν ὅμως ἡ ἀκτινοβολία εἶναι πολὺ δυνατὴ μεγάλῃ, μυριάδες ἀκτίνες, ἀπὸ τὸ κέντρον αὐτὸ πρὸς τὰ ἔξω. Βαθεῖαν

εἰσπνοὴν καὶ νὰ θέλετε ὅτι ὅαν εἶναι ἁρμονικὸ μὲ τὴν Ζωὴν μέσα εἰς τὸ παχυλὸν σας ὑλικὸ σῶμα νὰ καὶ. Δυνατὸ ὥς ἀπὸ τὴν κοιλιακὴν χώραν.

Βαθεῖς εἰσπνοές, αἰσθάνεσθε μέσα στήν κοιλιακὴν χώραν, θέλω προσήλωσιν στὸν αἰσθησιακὸν αἶθέρα. Ἀκτινοβολεῖ ἔντονα αὐτὸ τὸ ὄψ, θέλω τὸν κινήσιακὸν αἶθέρα νὰ γίνῃ ὄψ, ὀηλαδὴ, ἕνα μὲ τὸν Ἀποτυπωτικὸν αἶθέρα.

"Καὶ θὰ κάμω ὅπως ἐκ τῆς κοιλίας αὐτοῦ ρεῦσωσι ποταμοὶ ὕδατος Ζωῆτος" εἶπεν ὁ ΧΡΙΣΤΟΣ κάποτε εἰς τοὺς Μαθητάς ΤΟΥ. ΓΙΑΤΙ ἐκ τῆς κοιλίας; Ἀκτινοβολεῖ τὸ Ἥλια-
κὸ πλέγμα.

Βαθεῖς εἰσπνοές, συγκέντρωσιν μέσα στὸ κέντρον τοῦ στήθους ἐκεῖ ποὺ εἶναι ἡ καρδιά. Ἡ ἴδια ἀκτινοβολία, δυνατὴ, ἔντονη, τώρα λευκορὸς ὄψ, ἕνας Ἥλιος πολὺ λαμπρὸς. Τώρα θέλουμεν νὰ κάψῃ ὅλα τὰ ταπεινὰ χαμηλὰ συναισθήματα, ἐπιθυμίες, ἀντι-
πάθειες, μίση καὶ πρωτίστως τὸ αἰσθημα, τοῦ θίγεσθαι. Δὲν ἔχει θέσιν σὲ μᾶς. Θέλω
κὶδ ἔντονη ἀκτινοβολία τοῦ λευκορὸς φωτός.

Τώρα, κέντρον τῆς κεφαλῆς καὶ ἀκτινοβολεῖ ἕνας χρυσῆς Ἥλιος ὁ ὁποῖος θὰ
κατακάψῃ κάθε πονηρὴν σκέψιν ἐνδεομένην ταπεινὰ συναισθήματα. Εἶσθε τώρα κύριοι,
τῶν σκέψεων σας, τῶν ἐπιθυμιῶν σας καὶ τῆς προσωπικότητός σας. Ὅσοι μπορεῖτε τώρα,
πρὸ πάντων αὐτοῖ ποὺ εἶναι τοῦ κύκλου τῶν Ἑνδὸν θὰ ἀνυψωθῶν πάνω ἀπὸ τὰ ὑλικά των
σώματα, πάνω ἀπὸ τὴν Κύπρον καὶ θὰ δοῦν πρὸς τὰ κάτω τὴν Κύπρον. Ὅσοι δὲν εἶναι
τοῦ κύκλου τῶν Ἑνδὸν θὰ δοῦν μιὰν Κύπρον σὴν σὲ χάρτη καὶ αὐτὸ τὸ λευκορὸς ὄψ
τῆς καρδιᾶς τους νὰ τὴν κάμῃ λευκορὸς καὶ νὰ θέλετε πάνω στήν Κύπρον μέσα στήν
Κύπρον νὰ βασιλεύσῃ ἡ Ἀγάπη.

Ὅσοι εἶναι τοῦ κύκλου τῶν Ἑνδὸν ἀνερχόμεθα, στραφῆτε πρὸς τὸν Βορρᾶν. Θὰ
βλέπετε τὸ ἀκρωτήρι τοῦ Ἀποστόλου Ἀνδρέα, ἐκεῖ ποὺ εἶναι τὸ δεξιὸ σας χέρι. Βρεθῆ-
τε στὸ μέσον τῆς Κύπρου, ὅτε τὴν ἀπὸ πάνω ψηλὰ σὴν νὰ εἴσαστε σ' ἕνα ἀεροπλάνο,
πολὺ ψηλὰ, ἀνυψωθῆτε βρέστε σ' ἕνα σημεῖον τὴν ἰσοροπλίαν σας. Κυτάρξετε κάτω, μπορεῖ-
τε νὰ τὴν ὀψεῖς Βαθεῖς εἰσπνοές τώρα, Νοητικές, Ψυχικές καὶ τοῦ ὑλικοῦ σας σώματος
καὶ ἀπλώστε πάνω σὲ ὁλόκληρην τὴν Κύπρον τὸ λευκορὸς ὄψ τῆς Ἀγάπης, τὸ ὁποῖον θὰ
πρέπῃ νὰ φωτίσῃ τὰς καρδιὰς Ἑλλήνων, Τοῦρκων, εἰσβολέων ὄλων, ἀλλὰ παρὰλληλα μὲ τὴν
σκέψιν αὐτήν, θὰ θέλετε μέσα εἰς τὸ λευκορὸς ὄψ τῆς Ἀγάπης νὰ κυριαρχίσῃ ἡ δικαιο-
σύνη, τὸ δίκαιον, τὸ λογικόν.

Εὐλογία τῶν Διδασκάλων καὶ Εὐχές τῶν Διδασκάλων σὲ σὰς στοὺς Ἀγαπημένους
σας στὰς οἰκογένειες σας.

"Σιῶμεν καλῶς ἐν ΚΥΡΙΩ πάντοτε".